

Baka István

Szekér

Agyagos úton vánszorgó kerék
Kinlódva-lassan fordul el a Nap
Sárdarabok ragacsos napok éjek
Keringnek föl s hogy a szekér halad

Visszapotyognak így kapom fel én is
És ejtem vissza versem szavait
Szekér vagyok rozoga és nehézkes
Nyikorgok fájak már csak egy szelíd

Fészerre vágyom korhadozni békén
Nem is tudom mi kényszerít vakon
Sáros dűlőket járni körbe-körbe
Holdatlan éjen naptalan napon

Fáradt vagyok hiszen végül kifárad
A lelke-fosztott faragott fa és
A vasszőgek s a formába feszített
Abroncs elernyed sirva az egész

Fáradt vagyok régóta nem tudom már
Miféle ló húz ki ül a bakon
És nem tudom miféle terhet hordok
Holdatlan éjem? naptalan napom?

Lengyel Zoltán

Kutyaföld

(Belányi Györgynek)

Néha érzem, testem a föld. Valahol talán ott,
hol mások toporognak, s reggelig várnak
nélkülöm: szavaik helyén csak megy haza a
haza, ahol minden a kés, meg az asztalon
felejtett kenyér. Mennek fölöttem és halott
nem vagyok. Én csak mondok dolgokat,
ahogy kitalálnak mondatok, mint a kenyér a
hiányzó a kést.

Írom a napokat, a közelgő estet. De minek is?
Na most, van egy fehér kutyánk, a kertben van
fű, és néha virágoznak a fák. Ez mind van,
ugye, ahogy ülök itt, néha már-már csak
mozdulatlan, csak föld lehet köztünk – s a rím
kedvéért most e sor bezár

Néha érzem, testem a köd. – Tudod, van itt egy
kávé. Milyen jó! Örölt tartalék. De mondani,
egyre kevés: van itt bor és van más egyéb,
elesik minden fény: ott volt egy fa, most kettő
is elég.

Vagy épp érzem a tavaszt: a télből kitakar-
talak, egy fehér kutya jön, nézi egymást négy
szem: – kettő csupa könny. Most csal a
mondat, de hogy mi ez? Ki csal és ki marad?
Hosszú az éjnek ruhája – akartam mondani,
de!

Néha érzem, testem akár a föld – milyen is
rajta a fű? a nyírott, kutyaszaros fű? Körbe,
csak körbe járni egy kert is elég, nyírott füvek,
kutyakönnyek és a holnap, a holnap – de má-
ra ennyi elég!

Vecsernyés Imre

Alagút

A kőluk alá osontam mezitláb,
mikor még jószagú volt az út pora,
s reszkettem, mert körbenyalt az éjszaka,
sőt nem tudtam, ki hallhat engem, s ki lát,

mégis szívszakadva szaladtam oda,
hogy megérkezzek, míg a vonat zihált.
A régi éjbe egy indián kiált,
most meg aki lett, kinek nincs otthona,

aki a mozdonyt magához ölelné,
vagy e sikolyban keresné éneit,
de ha azt az egyet is meglelné,

míg sikít s vele reszket a borostyán,
elviszi a vonat az éveit.
Egyedül van. És öreg. És aggastyán.

Pópity Richárd

A karabélytól a golyókkal

Keresek egy tollat , golyósat , és amikor elkezd , van
szél által cibált vászon , kalandfilm kalózzokkal , majd örülök
a tinta illatának , lehet érezni - négy frissen nyomott lapra
emlékszem amikből sárkányt csináltam áprilisban , és
amelyeken a betűk távolról nézve valami megdöbbenő
mintázatot mutattak , de csak egy egészen kicsi ideig , talán
a fény miatt volt , már nem tudom , de lehet , hogy túlzok is
egy kicsit , ami a megdöbbenést illeti , merthogy ez ritkán
történik meg velem . Így az látszik valószínűbbnek a
hónapok elteltét is figyelembe véve , hogy finoman de
gyorsan villant fel nekem akkor az a papírsárkány , még
talán az egyébként kivehetetlen fűszerpark szót is
kijelthettem magamban , a MOZI járhatott a fejemben ,
filmek , sok halott , lövések és golyók ; a tinta illatát elkapja
a szél , ami a mozi felől fúj vagy nem arról , onnan , de
lehet , hogy mégis .

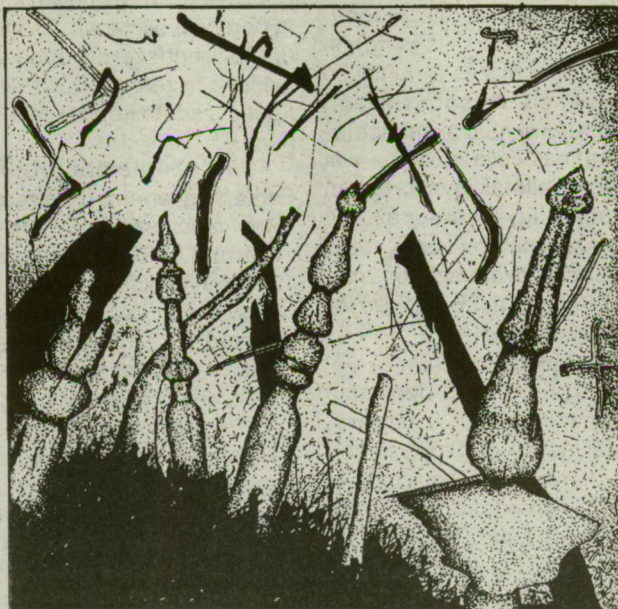
A MÁSODIK SZEMÉLY semmiképp sem maradhat ki ,
talán nem kéne felhoznom a falba vert ujjakat , de ezért
keveredhetett ő a golyók közé , egy értelmezés okán ,
nagyon is itt él most , kék füst száll a művirágok felett ,
szemben ül az asztalnál és néha megszólal , figyelek ,
néha kérdezek is , szó van valakiről , aki nem látott
valamilyen filmet de közben a többiek erről a filmről
beszélgettek és ez nagyon idegesítette , megkérdeztem ,
hogy miért , a válasz nem volt egészen érthető önmagában
; úgy indultam , hogy itt van most , most mégis elcsúszott
minden az időben , hogy csak voltunk egyszer ott ,
emlékezhetem a fejtegetésre az irigységről , hogy úgy
viselkedtem , mint aki nincs tisztában az emberi beszéddel
; sem azzal , ami előtte van , egy papírdarabra firkáltam a
kérdéseimet és odadtoltam elé , és jegyzeteltem is a
hitelesség miatt ahogy beszélt , közben a szomszéd
asztalnál rendelt valaki fura akcentussal , elkezdtem
felépíteni egy mondatot az érzékelés alapján , egyszerre
sokfelé kellett figyelni és sok lett a füst , meg a zaj , meg a
beszéd és a toll , elhagyható lett hirtelen minden , mert
nagyon akartam : legyen valami más ; hirtelen hagytam
abba .

Bár az óra be van ágyazva mégis hallani a ketyegését a
szívacscon keresztül így letett fejfelé és a tévé csak megy
NEM LEHET KIKAPCSOLNI valami nagy állat határozott
léptekkel falja a távolságot zum zum műanyag papucs van
a lábán a trólit a foga közé kapja és jobb is így a pirossal
szeretem ezt a színt meg a mélykéket ami sűrűn egy könyv
ami már nem az első ilyen de valahogyan mégis annyira
nyugtalanító a golyó a síma felületen nincs befejezve a
helyzet bármikor megeshet bármí

az út vagy ösvény elvezet valahová barátom
talán a kúthoz az erdőben amikor elég erős
érzünk ahhoz hogy a cipő megkötésével
belevágjunk

és a mondat valahonnan olyan ismerős
elinduljunk dudolva az ősi vepsze dalt
már igazából nem ragaszkodva annyira
a házhoz merthogy az teljesen kész van
nem lehet semmi újat kihozni belőle bevinni
meg még annyira sem
felmerül a rombolás gondolata de látszik
a téglák olyan szépen illeszkednek a falba
hogy elfutja a szemet a könny elfordulás van
nem maradt más csak egy harkály röpdös
időről időre a ház körül
mindig visszatér ide ösvény nélkül
a kert állandó színben tűnik fel nekem
neki nem azt hiszem a magasból elhalad
a folyó felett illatokat érez aztán leszáll
arra a fára amely legközelebb áll a
kaptárakhoz

amikor egy reggel arra ébredt hogy csend van
már nem tudott vele mit kezdeni délután pedig

Szei Amondó: Létezésvonalak

be kellett vallania magának hogy el kell költözni
a zuhataghoz vagy szerezhethet egy írógépet
az utóbbi mellett döntött annak ellenére hogy
jó ideig nem tudott mit kezdeni a géppel
csak szokta a billentyűk helyét
aztán az írás mégis természetes folyamattá
vált ahogy a ph értéket rendezi a szájában
az ember úgy gépelt egykedvűen
dolgozott akkor is amikor megjöttek néha
a szomszéd törzs harcosai húsz - harminc
zsák csigával amit üveggolyóra szerettek volna
cserélni
ilyenkor heves alkudozás kezdődött a benszülöttek
és az öreg komornyik között
néhány francia utazó járt arrafelé egy évszázada
akik csigát cseréltek egy marék üveggolyóra
emiatt támadt az olthatatlan vágyakozás az
öslakosokban újabbak után
nem jött több utazó többé
de a törzs a GÖLYÓLÁZ hatalmába kerülve
azután napjait a csigagyűjtésnek szentelte
azt a pár darabot a varázsló meg a főpap
őrizte felváltva
ez a történet tűnt a leghihetőbbnek
arról sosem nyilatkoztak a csigagyűjtők hogy
mostmár mégis miért?
a komornyik általában egész délutánokat vitázott
a benszülöttekkel és azok rendre üres kézzel
kényszerültek hazatérni de fennállt a veszély
hogy egy nap elvesztik addigi nyugalmaikat
és végső elkeseredésükben a komornyikra
meg a gazdjára rontanak golyókat követelve
ők ketten azelőtt
golyógyárban dolgoztak egy futószalag mellett
helyükre simították az összetorlódott golyókat
gyorsan romlottak meg az idegeik így menekültek
aztán az őserdőbe még épp időben úgy gondolták
annak is fennállt hát az esélye hogy ők veszítik
el türelmüket
a csigák is veszélyforrást jelentettek ugyanis
az eredménytelen tárgyalások végeztével a
benszülöttek valamennyit szélnek eresztették
és azok felmérhetetlen károkat okoztak a
számócaültetvényekben

Hol hagytam abba? Vagy , muszáj csinálni valamit .
Laza kohézióként működnek a golyók , nevezzük
indítógolyóknak őket , a puska néhol, itt vége is a szöveg
egyértelműségének , jobb vigyázni . Üres lap . Már késő .
Elmondhatnám egy mondatban is , de nem visz rá a nyelv ,
és hogy csak ilyen foszlányok jutnak neked , azt akár a
tragédiámnak is nevezhetném , hogy inkább a csend , mint
olyan semmi , mit magyarázzam azt , amit már úgyis
tudnod kell . Esetleg még úgy tűnnék fel , mint az örökös
magyarázó, be leszek csukva és akkor csak óvatosan
fogsz néha beszélni hozzám , én meg arra sem foglak
tudni megkérni , hogy ugyan beszélj , mert ahhoz rövid lesz
az idő , jössz és már menned is kell , és közös időnkől
is lecsíp egy csomót az , amikor én az elszorult torkommal
bajlódok , ami rosszabb , mintha szempilla került volna a
szemembe , az legalább jól jönne , a könnyre gondolok ,
esetleg sajnálnál és az teljesen nekem szólna . Így járt az
az ember is , valahol írógéppel a vadonban , eltévedt
néhány mondat után és amikor érezte hogy túlságosan
személyesen ismétlődnek a sorok és már a betűk is , sokat
került elé a második személy és egy mélykék könyv ,
amikor a mondatban járva elfelejtette honnan is indult , túl
azon , hogy izgalmas felfedezés volt megtölteni a lapokat ,
szóval megérezte hogy baj van vagy hogy ez így nem
mehet tovább , vagy valami ilyesmit érzett , és többet nem
fűzte ki a lapot , csak visszahajította amikor a végére ért .
Sötétülő papír volt ettől kezdve és megnyugtató kopogás ,
foszlásig és újra . Nem olvasott , félt talán vagy tudta , hogy
a problémák a helytelen olvasással kezdődnek , bár egy
idő után ebben is elbizonytalanodott , mint minden másban,
versek félredobása a kezdet, az értelmetlenségre
hivatkozva , kiesik a fészekből a madár , de ne félj madár ,
mondjuk neki , visszaviszünk a fészekbe , akkor majd
nyeregben leszel , ezeket mondjuk a madárnak , hogy
mélykéken ismételve , de a madár se érti , hogy miért nem
a fészekben leszel , ha egyszer oda visszük vissza , miért a
nyeregben , ez már igazán fasza hogy a madár se ért meg
pedig még meg sincs írva , izgalmaiban vagy
ingerültségében a vesszőket is hagyja az ember , a kép
anélkül is megnevezhetetlen helyen fog állandóan változó
közelségben kísérni , mert ez se , meg a vers se egy
narancs műhold a sötétkék égen ami dalol magában , mint
a pacsirta , ugye , közeli leszel , mint a test , ami valaha
teljesen idegen volt , de aztán történt valami , legjobb
ennyit mondani , a többi a líráé , EGY FRÁSZT! , szóval
elkezdődik egyszer valahol , aztán a csiga zárlatot csinál
az elektromos rendszerben , lám a mozi ! , csigagyűjtők ! ,
golyók! , összefügg itt minden , P. ! , a szálak meg mindig
összekeverednek , nem érdemes kerekítgetni meg
körbejárni , hátha máshonnan máshogy mutat , a
vérkeringésnek mindegy , hogy fekete a lap vagy csak
egyszer van gépelve rá , minden valami miatt , talán csak
van egy pont ahol abba kell hagyni mert álomossá válik az
ember , esetleg mindjárt jön valaki és szereti , vagy nem .